

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censbris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 2. Vtrum frui tantum conueniat naturæ rationali, an etiam brutis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

propriè dictā, potest tamen ei superuenire nouus motus auersiōnis vitalis ex præsentia mali, qui specie sit distinctus à priore nolitione: potest tamen generatim vocari nolitio, quia est vitalis auersio à malo præsenti.

Obicitur Tertiò, Omnis actus voluntatis est in eius potestate: sed delectatio & tristitia non sunt in potestate voluntatis: ergo, &c.

Respondeo, Omnem actum voluntatis in hac vita, qui fit ex perfecto rationis vsu, esse quidem in potestate voluntatis, sed mediatae vel immediate, non autem immediate; vt patet in electione

*Quomodo in potestate est delectatio? ut p. 11. in circione
gaudium & tristitia sint in no-
stra pote-
state.*

medij necessarij supposita efficacit intentione. Ita-
que tristitia & delectatio, eti non sint immediate
in potestate voluntatis, sunt tamen mediate. Po-
sito enim amore alicuius boni, & illius boni pre-
sentiā, necessarij resultat gaudium & delectatio.
Et posito odio alicuius obiecti, & eius presentiā,
necessarij emicat tristitia. Sed hæc necessitas so-
lum est ex suppositione alicuius rei, qua est in
mea potestate. Si enim tollam amorem & odium,
vel cogitationem aliò diuertam; tollam etiam
gaudium & tristitiam.

ARTICVLVS II.

Vtrum frumentum conueniat natura rationali, an etiam brutis?

Prima Conclusio. Perfecta fruitio soli naturae rationali competit; scilicet Deo, Angelo, homini. Ratio est, quia fruitio est quadam vitalis inhalatio appetitus in bono praesente propter ipsum. Atqui sola natura rationalis distincte cognoscit rationem boni, eiusque habitudinem ad subiectum: ergo, &c.

**Brutis im-
perfctis.** Secunda Conclusio. Brutis non conuenient ratio
fruitionis nisi imperfecte. Ratio est, quia non co-
gnoscunt rationem boni nisi confusè; non enim
cognoscunt proportionem & conuenientiam,
quam habet cum subiecto & sitne propter se, an
propter aliud conueniens.

Notandum est, Fruitionem, id est, gaudium & delectationem nasci ex tribus, ex potentia, obiecto, & coniunctione obiecti per aliquem actum vitalem, ut per cognitionem intellectus vel sensus. Vnde sequitur, ceteris paribus eò maiorem esse & perfectiorem fruitionem, quod aliquid horum trium perfectius fuerit; & consequenter perfectissimam esse ex visione Dei. Nam haec nascitur in suprema potentia, ex suprema coniunctione boni supremi. Si enim tanta est delectatio appetitus sensitui ex bonis infinitis per sensum apprehensis, quanta erit in appetitu supremo, ex infinito bono, visione beatifici nobis unito?

ARTICVLVS III.

*Vtrum fruitio sit tantum
ultimi finis?*

Prima Conclusio. *Fruitio propriè tantum est vltimi finis.*
Probatur, Quia fruitio propriè designat quietem voluntatis in aliquo bono delectabili. Atqui voluntas in nullo bono perfectè quiescit nisi in vltimo; scilicet, post quod non sperat aliud.

quamdiu enim aliud sperat, non sicut, sed est in-
quieta, donec obtinuerit quod censem sibi ultimè
esse obtinendum. Hoc modo D. Aug. passim uti-
tur nomine fruitionis, ut lib. 83. qq. 30. cum
ait, Omnia humanam periuersionem esse, fruendis vi-
rello, & vniuersis frui. Et lib. i. de doct. Christ. c. 3.
vbi dicit, Tantum fruendum esse Patre, Filio & Spi-
ritu sancto.

*Secunda Conclusio. Quodam tamēi modo re- Est etiam
etē dicimus frūi quoquis alio bono, quod propter aliorum
se diligimus, etiam si non habeamus illud bonorum.
ultimo fine.*

Probatur, Quia omne tale bonum habet in se
vnde delectet, & voluntate in se quiescere faciat,
si non omnino, certe in praesenti negotio, & in
praesenti intentione, in qua est ultimum. Confirmatur ex D. Augustino l. i. de doct. Christ. c. 4.
vbi dicit: Fru est amore inherere alicui rei propter se-
ipsum. Fruimur ergo omni bono, quod propter se
diligimus, si illud praesens habeamus. Sic dicimur
frui amicis & amicorum confortio, contempla-
tione caelesti, lectione Scripturarum, & similibus.
Adverte tamen, si illud bonum quo fruimur, non
sit in se honestum, talem quoque fruitionem non
fore honestam. Talis enim est delectatio, quale
est bonum quo delectamur.

Dices, Delectatio est tantum de bono delectabili: atque bonum delectabile distinguitur ab honesto tamquam diuersum genus boni; ergo nulla delectatio per se & intrinsecè est honesta, neque versatur circa bonum honestum.

Respondeo, Omne bonum honestum adamati Bonum ha-
esse delectabile, & in sua intrinseca ratione inclu- nestum
dere vim delectandi: vnde si praesens fuerit, cau- adamata-
sabit delectationem. Colligitur ex D. Aug. I. 1. tum, est
de doct. Christ. c. 33. Cum adeo, inquit, quod dili- delectabile.
gitur, etiam delectationem secum gerat necesse est. Ratio Augus*ft*
est, quia delectatio nascitur ex presentia boni
adamati, qualecumque illud bonum sit, siue de-
lectabile tantum, siue honestum. Vnde quando
bonum dividitur in honestum & delectabile, per
delectabile intelligitur, vel quod solum delecta-
bile est, & non honestum; vt sunt bona sensibilia:
vel solum ista in membra ratione distinguuntur:
nam ipsa honesta est delectabilis, & eius
delectatio est bonum honestum; neque ha ratio-
nes per yllam potentiam possunt separari.

D V B I V M.

*Vtrum etiam medys fruamur quatenus
media sunt?*

Respondeo & Dico Primo, Si frui accipiatur ut id sit quod cum delectatione vti, (quomodo definitur a D. Augustino lib. 1. de doct. Christ. c. 33.) recte dicimus frui medijs; etiam ut media sunt. Ratio est; quia propriè vitum medijs, & ex illorum vsu percipimus delectationem; sic dicimus frui hæreditate; opibus, domo, confortio, &c. etiam si hæc non amentur propter seipsa: sed solum propter vitæ commoda, quæ per ea comparantur.

Notandum tamen, usum mediorum non adferre delectationem ratione bonitatis intrinsecæ (quia bonitas medijs intrinsecæ, sicut nec amat propter se, ita neque delectare potest per se) sed solum ratione bonitatis finis, ob quem bonitas medijs amat. Confirmatur, Quia tota bonitas